

עת"א 4024/08/22 - מקס שניידר (אסיר) נגד מדינת ישראל, שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, היועץ המשפטי לממשלה

בית משפט המחוזי מרכז-לוד

עת"א 4024-08-22 שניידר(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

מספר בקשה: 5

בפני
עותר
נגד
משיבים
כבוד השופט דרור ארד-אילון
מקס שניידר (אסיר)
1. מדינת ישראל
2. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר
3. היועץ המשפטי לממשלה

בשם העותר עו"ד ליאורה ברקו
בשם המשיבים עו"ד דניאל
אלימלך
החלטה

1. בעתירה שהגיש העותר בעצמו באוגוסט 2022, ביקש הוא להורות למשיב להוציאו לניתוח אורטופדי, שלטענתו הותווה על ידי רופאי המשיב, ולהעניק לו טיפול במשככי כאבים.
2. לכתב התשובה צורף הגליון הרפואי של העותר (במערכת מב"ט), בו נרשם ביום 18.7.22 על ידי דר' וסילי ארנבסקי ממר"ש "נא לתת תור לניתוח להחלפת פרק ירך ימין (להפנמות למרפאת מפרקים). משככי כאבים לפי צורך". בהתייחסות סגן מפקד בית הסוהר מ-30.11.22 נרשם בהתייחס לבדיקת האורטופד מיום 18.7.22 "הומלץ על הפניתו למראת מפרקים לצורך שקילת ניתוח". בכתב התשובה נאמר שנקבע תור למפראה לחודש דצמבר הקרוב.
3. בדיון ביום 7.12.22 התייחס ב"כ המשיב לביטוי "לשקילת ניתוח" והבהיר: "שזה עניין סמנטי, והעותר לא ייפגע, וברור שהוא צריך לעבור ניתוח, והתור שלו קבוע לסוף החודש". לנוכח דברים אלה ניתן פסק דין, והעותר התבקש לתקן את ההפניה למרפאה, כדי שלא תיפול שגגה ומועד הניתוח לא יידחה מעבר לדרוש.
4. ביום 5.2.23 הגישה ב"כ העותר בקשה בעניין "אי ציות להחלטת בית המשפט", ובה מסרה שעל אף התחייבות המשיב להוציא את העותר לניתוח עד סוף דצמבר, ועל אף פסק הדין שניתן על יסוד התחייבות זו, בפועל ואף שחלפו כחודשיים העותר לא הוצא לניתוח.
5. בית המשפט הורה למשיב להגיב - אולם תגובה לא הוגשה.
6. ביום 7.2.23, בהעדר תגובה של המשיב, הגישה ב"כ העותר בקשה נוספת וביקשה החלטה דחופה.
7. בית המשפט הורה למשיב להגיב עד יום 9.2.23 אולם תגובה לא הוגשה.
8. ביום 12.2.23, הגישה ב"כ העותר בקשה שלישית בה עתרה "להוציא את העותר לניתוח לאלתר", לנוכח

עמוד 1

החלטות קודמות. היא הוסיפה שהטיפול במשככי כאבים הופסק, ושהעותר סובל מכאבים קשים.

9. סדר הדברים מעורר אי נחת רבתי. ההתוויה לניתוח שאוששה בהתחייבות מפורשת של ב"כ המשיב בבית המשפט - לא קוימה. כך גם החלטות שעל המשיב להגיש תגובה - לא קוימו.

10. לא מיותר לחזור על דבריו הנכוחים של כבוד הנשיא שמגר בבג"ץ 5711/91 ח"כ פורז נ' יו"ר הכנסת (1991).

"משניתן פסק-דין, חובה לקיימו כלשונו וכרוחו. החובה עולה מן הדין, והיא ביטוי להכרח להסדיר חייה של חברה לפי נורמות בסיסיות המאפשרות קיומה של מסגרת מאורגנת בה שולט החוק."

(ראו: עת"א (מרכז) 2249-05-22 קידר נ' שב"ס (2022)).

11. בנוסף יש לראות את היחיד, את האסיר הסובל ממחלה וזקוק לניתוח, התלוי בכך שהרשות האחראית למשמורתו ולבריאותו תקיים את התחייבותיה, אשר אינו יודע מדוע עניינו לא מטופל. פניותיו לא זוכות למענה ואף פנייתו לסעד משפטי לא מסייעת לו.

12. מצב העניינים האמור, אי קיום התוויה רפואית, אי קיום התחייבות משפטית שעל יסודה ניתן פסק דין והתעלמות מהחלטות המחייבות תגובה - אינו יכול לסכון.

13. לאור דברים אלה, ובהעדר תשובה, עומדת על כנה התחייבות המשיב להוציא את העותר לניתוח שנקבע על ידי האורטופד, ועל כן אני מורה למשיב להוציאו למרפאת מפרקים עד יום 19.2.23, כדי לקדם את הניתוח ואת הטיפול תרופתי כנדרש.

14. המשיב יגיש תגובה מפורטת המלווה בתצהיר של הגורם האחראי לעניין עד יום 15.2.23 ובכלל זה התייחסותו לאפשרות של הטלת הוצאות משפט.

ניתנה היום, כ"א שבט תשפ"ג, 12 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.